

เรื่อง “การพัฒนาคนเพื่ออนาคตประเทศไทย”

ในงานประชุมประจำปี 2557 ของ สศช. เรื่อง การพัฒนาคนเพื่ออนาคตประเทศไทย
วันศุกร์ที่ 26 กันยายน 2557 ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กราบนิมัสการพระคุณเจ้า ท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรี ท่านประธานคณะกรรมการ และ
คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ท่านเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ท่านผู้บริหารระดับสูงของส่วนราชการ หน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ท่านผู้บริหาร
ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม ตลอดจนท่านผู้มีเกียรติ สุภาพสตรี สุภาพบุรุษ ที่รักเคารพทุกท่านครับ

การพัฒนาประเทศต้องมีแนวทางการดำเนินการที่เป็นรูปธรรม

วันนี้ นับเป็นโอกาสสำคัญที่ผมได้มีโอกาสมาเป็นประธานเปิดการประชุมและปาฐกถาพิเศษใน
การประชุมประจำปี 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
ขออนุญาตเรียกชื่อย่อสภาพัฒน์ ในวันนี้ เป็นที่น่ายินดีที่มีการจัดอย่างนี้มาทุกปี ซึ่งถ้าจัดทุกปีแล้วน่าจะ
สร้างดาวเทียมหรือยานอวกาศได้แล้ว ถ้าประชุมทุกปีแล้วได้ปฏิบัติจริง เพราะฉะนั้นการประชุมครั้งนี้ต้อง
นำไปสู่การปฏิบัติให้ได้จริง ๆ เมื่อสักครู่นี้ถ้าดูในทีวีอาร์จะเห็นแววตาของเด็ก เป็นแววตาที่ใส่อับสรุทธิ์
แล้วเขาต้องการอะไร เขาต้องการที่จะมีอนาคตที่ดีต่อไปในวันข้างหน้าใช่ไหมครับ ถ้าเราลองนึกไปถึงคนอื่น
ประเภทหนึ่งคือชาวไร่ชาวนา เห็นหน้าตาเหี่ยวเฉา บางคนอายุไม่เท่าไร เรียกเขาป้า ๆ เขาบอกดิฉันอายุ 40
กว่าเอง แต่หน้าเขาแก่หน้าเขาเหี่ยวเฉาเพราะเขาตรากตรำ รื้อรอยแห่งชีวิตเขามีความยากลำบากมหาศาล
เพราะฉะนั้นก็เลยเป็นแรงกดดันกับสังคมด้วย แล้วก็กับรัฐบาลด้วย

ดังนั้น สิ่งแรกที่ผมอยากจะบอกคือว่า ขอให้เรานึกถึงคนเหล่านี้ไว้ ไม่ว่าจะเป็นเด็ก ชาวไร่ชาวนา หรือ
ผู้ที่กำลังหัวทกกันชีวิต หาเงินเลี้ยงลูกส่งลูกไปเรียนหนังสือ หรือจ่ายค่าครองชีพต่างๆ มากมาย ถ้าถึงคน
พวกนี้ก่อนผมว่าจะแก้ปัญหาทุกอย่างได้ ผมคิดว่าพวกเราถือว่าท้อปๆ แล้วในห้องนี้ เพราะฉะนั้นท้อปๆ
ต้องมองลงมาข้างล่าง ถ้ามองขึ้นข้างบนไปอีก เราจะลืมนองข้างล่าง เพราะฉะนั้นผมได้รับการสั่งสอนจากพี่ๆ
จากผู้บัญชาการทหารบกเก่าๆ เราถ่ายทอดกันมาว่า เราต้องมองดูข้างล่างก่อน แล้วก็สื่อสารสองทาง
เพราะฉะนั้น วันนี้ถือว่าเป็นการสื่อสารสองทาง วันนี้ถือว่าเป็นวาระสำคัญนะครับ การที่ผมต้องมายืนอยู่ตรงนี้
เพราะอะไร เพราะเราต้องการที่จะแก้ไขปัญหาเหล่านี้ให้ได้โดยเร็ว ระยะเวลาที่มีอยู่พอสมควร จะมากจะน้อย
ผมก็ไม่ทราบ แต่เวลาค่อนข้างจะบีบคั้นพวกเรา แล้วปัญหาของบ้านเมืองเรามีมากมายหลายประการ
เพราะฉะนั้นการสัมมนาลักษณะนี้ผมว่ามีประโยชน์ เพราะเรามีบุคลากรผู้มีคุณวุฒิ ผู้มีความรู้ความสามารถ
มากมาย ทั้งทางการเมือง ทั้งในด้านของนักวิชาการ ทั้งพระสงฆ์องค์เจ้าต่างๆ มากันทั้งหมด แล้วก็มีคน
หลายๆ ส่วนหลายอาชีพอยู่ด้วยกันในนี้ เพราะฉะนั้นสิ่งแรกที่ผมอยากจะฝากไว้คือว่า นึกถึงคนทั้งหมด
เหมือนที่ทหารคิดมาตลอดว่า ทำอย่างไรเราจึงจะทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม อย่าให้เขาว่าได้ว่าเรากิน
เงินเดือนเปล่าๆ ถ้าไม่รบก็ต้องทำงาน ถ้าไม่ไปอยู่สนามก็ต้องทำงานช่วยเหลือประชาชน ดูแลทุกอย่าง
ทุกข์สุขของประชาชน ช่วยรัฐบาลทุกรัฐบาล นั่นคือสิ่งที่ทหารทำมาตลอด ผมขออนุญาตพูดเรื่องทหารหน่อย
หนึ่ง เพราะวันนี้ยังเป็นผู้บัญชาการทหารบกอยู่ ยังไม่ได้เกษียณ เกษียณ 30 กันยายน เที่ยงคืน ก็รับส่งหน้าที่
ตอนเช้า แต่ปัจจุบันยังรับผิดชอบอยู่

วันนี้ต้องมาโดยตรงนี้ เขาก็ว่ามีอำนาจ ผมไม่เคยคิดว่าตัวเองมีอำนาจ ผมคิดแต่เพียงว่าผมเป็นไพร่ฟ้า
ไพร่แผ่นดิน พูดไพร่ไม่ได้อีก เตียวมีเรื่อง เป็นข้าแผ่นดินก็แล้วกัน เพราะฉะนั้น เราก็ต้องทำประโยชน์ให้กับ
แผ่นดินผืนนี้ที่เราเกิดเจริญเติบโตขึ้นมา บางคนถามว่าประเทศชาติให้อะไรเรา ให้เรายืนอยู่ด้วยความ
ภาคภูมิใจ นี่คือให้แล้ว ไม่ใช่จะต้องให้รำรวยมีเงินมีทอง ทุกข์สุขทุกคนเท่ากันหมด เป็นไปไม่ได้ ให้เรายืนได้
โดยมีอิสระเสรี มีความภาคภูมิใจว่านี่คือแผ่นดินของไทย มีสถาบันพระมหากษัตริย์ มีศาสนา มีชาติ ศาสนา
พระมหากษัตริย์ เพราะฉะนั้น เราไม่จำเป็นต้องทำลายสิ่งเหล่านี้ เราจะพัฒนาไปสู่โลกไหนก็แล้วแต่ เราต้องไม่
ทำลายของเก่า ของเก่านั้นมีไว้ให้เราภาคภูมิใจ มีไว้ให้เราเป็นประวัติศาสตร์เพื่อเตือนเรว่าอย่าทำอะไรที่ไม่ดี
อย่าทำอะไรที่ไม่ถูกต้องอีก อย่าทำอะไรให้เกิดความเดือดร้อนอีก แล้วก็คิดใหม่ทำใหม่ในสิ่งที่เป็นไปได้ อันนี้ก็
เป็นสิ่งที่ผมอยากจะระบายความรู้สึกของผมให้ท่านเข้าใจ พวกเราที่เข้ามาทุกวันนี้ ไม่ได้เข้ามาอย่างมีความสุข
เข้ามาเพราะจำเป็นต้องทำบ้านเมืองให้เดินหน้าไปข้างหน้าได้ เพราะฉะนั้นเราก็หวังที่จะเห็นอนาคตของ
ประเทศไทยเรานั้นมีการพัฒนาต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง แล้วคงต้องก้าวกระโดดด้วยเพราะเรามีแผนพัฒนาฯ
มาทั้งหมด 11 แผนแล้ว วันนี้แผนที่ 11 ปีที่ 2 แล้ว เราจะต้องคอยถึงที่แผนถึงจะพัฒนาอย่างที่เราๆ เด็กๆ
หรือคนเขาต้องการได้ ผมว่าแผนที่ 11 นี่ก็เข้าไปหน่อยแล้ว เพราะว่าอะไร เพราะว่าเราไม่ได้ นำสู่การปฏิบัติ
อย่างเป็นรูปธรรม เพราะฉะนั้นผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกคนในห้องนี้ต้องช่วยพวกเราในการที่จะทำให้สิ่งต่างๆ
ที่เราเขียนออกมาให้เป็นรูปธรรมให้ได้ เพราะฉะนั้นการสัมมนาในช่วงบ่ายคือสัมมนาแล้วต้องมีผลออกมาว่าจะ
ทำอะไร How to Do ต้องมี How ทุกครั้ง มีสรุปออกมาว่าประชุมอย่างนี้น้อย่างนั้นด้วยหลักการลดความเหลื่อมล้ำ
แล้วลดอย่างไรเขียนมาให้ชัด แล้วก็นำผลการสัมมนาทั้งหมดเหล่านี้ส่งให้ทุกกระทรวง ทบวง กรม เขาไปดู เขาจะ
ได้อาแผนงานโครงการต่าง ๆ แล้วเขาจับใส่เข้าไปว่าจะทำอะไร ไม่อย่างนั้นก็ไม่ตรงแนวทางเดียวกับที่เรากำหนด
ไว้ตามแผน เรื่องนี้ท่านรัฐมนตรี ท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านอยู่ด้วยอยู่แล้ว ผมคิดว่าคิดตรงกัน

การใช้จ่ายงบประมาณต้องระมัดระวัง

สำหรับวันนี้ เป็นการพบปะกันอย่างเป็นทางการอีกครั้งหนึ่ง ความจริงแล้วผมไม่อยากให้เป็นทางการ
ไม่ชอบพูดกับคนมาก ๆ ผมเคยพูดแต่กับทหารด้วยกัน ไม่ค่อยต้องระวังตัวเท่าไร บางทีก็พูดเพราะบ้างไม่
เพราะบ้างกับลูกน้อง แต่วันนี้สุภาพสตรีมาก ต้องระมัดระวัง เตียวเย็นนี้ต้องเจอกันอีกแล้ว รายการ
คืนความสุขฯ ผมกลัวจะเบื่อเสียก่อน หลายคนบอกว่าเมื่อไรจะเลิกเสียที ผมก็ฟังอีกพวกหนึ่ง เขาบอกไม่เป็นไร
ละครดูทีหลังก็ได้ อยากดู ผบ. มากกว่า ไม่รู้พูดจริงหรือเปล่า คือบางครั้งการพูดเป็นการสื่อสารให้คนเข้าใจ
แต่วิธีการสื่อสารคนให้เข้าใจต้องสื่อสารหลายๆ ระดับ ถ้าพูดระดับคำพูดอย่างนี้คนอย่างนี้เข้าใจ ถ้าพูดอย่าง
นั้นคนเหล่านั้นเข้าใจ เราไม่ได้แบ่งเขาเป็นชนชั้น เพียงแต่คนเรามีหลายพื้นฐานความคิด หลายอาชีพ
เพราะฉะนั้น เราต้องทำอะไรให้คนตั้งแต่ผู้ที่มีรายได้น้อย กลาง สูง เข้าใจว่าเราจะทำอะไรกันอยู่ แล้วทุกคน
จะมีส่วนร่วมกับเราได้อย่างไร ไม่ใช่ทุกอย่างโยนกลับมาให้รัฐบาล ให้นายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีไม่ใช่เทวดา
ที่จะเนรมิตอะไรทุกอย่างในเวลาอันสั้น หลายคนยังไม่เข้าใจว่าระบบการทำงานของข้าราชการเป็นอย่างไร เข้าใจ
เพียงแต่ว่าขონี่ต้องให้ ขอนั่นต้องให้ นายกฯ ให้ได้หมด ผมถามว่าการบริหารราชการแผ่นดินเป็นอย่างนั้นหรือ
ไม่ใช่ ต้องมีการอบ มีระเบียบ มีวินัย การเงินการคลัง มีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี มีอะไรมากมายไปหมด ไม่ใช่
อนุมัติโครมๆ ออกไป แล้ววันหน้าก็เป็นภาระ เป็นหนี้สาธารณะ ปลัดกระทรวงการคลังสายศีรีจะอยู่ว่าจะทำ
อย่างไร จะบริหารหนี้สาธารณะให้ลดลงได้อย่างไร ตอนนี้กำลังทำอยู่ โชคดีที่ยังไม่เกินมากนัก ไม่เกิน 60
ใจเย็นๆ พยายามจะปรับให้ได้ แต่จะต้องไปเพิ่มตรงไหนจะได้ลดหนี้สาธารณะลงไปได้ หนี้สาธารณะคือที่กู้
เขามา กู้มาลงทุนหรืออะไรก็แล้วแต่ ก็เป็นประโยชน์ แต่เป็นการเพิ่มยอดหนี้สาธารณะ เพิ่มดอกเบี้ย เพิ่มใน
การต้องหาเงินไปทดแทนที่เราเอาเงินออกมาเพื่อจะใช้จ่าย เพราะฉะนั้นเราน่าจะต้องคิดให้ดี ใครควรจะให้
ในการใช้จ่ายงบประมาณในการทำงาน ใช้เม็ดเงินทุกอย่างให้เป็นประโยชน์ให้มากที่สุด

ผมพูดไปแล้วนะครับว่าในส่วนของการทหานนั้น เราไม่ใช่ทำหน้าที่ปกป้องประเทศอย่างเดียว เรามีหน้าที่มีส่วนร่วมทำให้เข้มแข็งด้วย บางคนไม่เข้าใจ ว้างประมาณเกี่ยวกับเรื่องสถาบันมีไว้ทำไม มีไว้โฆษณาหรือ ผมขออนุญาตพูดนะครับ ไม่ใช่ครับ ในนั้นมีหลายอย่างด้วยกัน การจัดกิจกรรม การสนับสนุนโครงการพัฒนาตามพระราชดำริ การที่พระองค์ทรงไปช่วยคนโน้นคนนี้ คือสิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่เกี่ยวกับเรื่องสถาบันพระมหากษัตริย์ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ ตรงไปตรงมาที่เรายังมีสถาบันพระมหากษัตริย์อยู่ เราก็ต้องช่วยกันจรรโลงสิ่งเหล่านี้ไว้ เพราะท่านทำแต่สิ่งที่ดีงามมาโดยตลอด ตลอดพระชนม์ชีพถึงวันนี้ พระองค์ทรงพระชนมายุมาก พระพลานามัยไม่ค่อยแข็งแรง แต่ช่วงนี้ทราบว่ามีดีขึ้น ทรงแข็งแรง เสด็จฯ ไปที่วังไกลกังวลได้ วันนี้เราน่าจะทำให้พระองค์ท่านมีความสุข เพราะท่านทำมาตลอดชีวิตแล้ว ทำไมเราต้องทำให้ท่านไม่สบาย พระทัย ให้เสียพระทัยด้วยเรื่องไม่เป็นเรื่อง เอาท่านลงมาเกี่ยวข้องกับอะไรต่าง ๆ มากมาย ผมยืนยันทุกครั้งที่ผ่านมามาจนถึงวันนี้ก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับอะไร ท่านทรงอยู่เหนือความขัดแย้งทั้งปวง เพราะฉะนั้นเรื่องสถาบันพระมหากษัตริย์ทุกคนก็ต้องทำอยู่แล้ว มีหน่วยงานตั้งหลายหน่วยงาน แล้วทุกคนก็ทำในกิจกรรมอันเดียวกัน ไม่ใช่จำเป็นต้องไปโฆษณา ทุกคนมีท่านอยู่ในหัวใจอยู่แล้ว คนไทยมีสถาบันอยู่ในหัวใจ ถ้าไม่มีก็ไม่ใช่อะไร

ประเทศเพื่อนบ้านเป็นมิตรประเทศของไทย

ในส่วนของประเทศเพื่อนบ้านต่างๆ เหล่านั้น เราก็รู้อยู่แล้วว่าเขาเป็นมิตรประเทศเรา บางประเทศไม่ว่าจะเอเชียใต้คือรอบบ้านเรา 4-5 ประเทศ แล้วอีกไกลไปทางด้านโน้นตะวันออก อะไรก็แล้วแต่ หรือไปยุโรป ไปตะวันตก เขาไม่ใช่ศัตรูเรา เราไม่ใช่ศัตรูเขา เราไม่ได้เป็นดินแดนที่มีความขัดแย้งมากมายอะไรขนาดนั้น ที่จำเป็นจะต้องไปขอใครเขามาช่วย เอา FBI มา ผมถามว่าแล้วตำรวจไทยอยู่ไหน นั่งอยู่นี่ แต่พอมีเรื่องขึ้นมา ก็ไปเรียกคนอื่นมา ประเทศไทยคือประเทศไทย เราร่วมมือกับเขาได้อยู่แล้ว ตอนนั้นก็ร่วมมือทุกอย่าง ทุกประการอย่าสร้างความขัดแย้ง ในประเทศขัดแย้งกันไม่พอ ยังไปสร้างความขัดแย้งจากข้างนอกเข้ามาอีก ผมก็ไม่เข้าใจคนเหล่านี้ เพราะฉะนั้นต้องระมัดระวังครับ ให้เกียรติทุกประเทศเสมอ ผมไม่เคยไปต่อต้านใคร ใครจะมาต่อต้านผม ผมไม่เคยไปต่อต้านต่อ เพราะเขาคือมิตรประเทศของเรา วันหน้าก็ต้องเจอกัน วันหน้าก็ต้องคุยกัน เดียวมีเวทีประชุมอาเซียน เอเปก อะไรต่างๆ มากมาย เดียวก็ต้องยืมแยมแจมใส่ใส่กัน ประเด็นสำคัญคือถึงแม้ว่าเราจะไม่เป็นประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์ แต่ผมถือว่าสมบูรณ์ มีรัฐธรรมนูญ มีรัฐธรรมนูญ มีคณะรัฐมนตรี แต่เป็นสถานการณ์ไม่ปกติ เพราะว่ามีปัญหา ที่กล่าวเมื่อสักครูนี้นั้นเป็นส่วนเดียวเท่านั้น มีอีกร้อยกว่าเรื่อง เพราะฉะนั้นเราอย่าไปเป็นศัตรูกับใคร วันนี้กับวันหน้าเราอยู่คนเดียวไม่ได้ โลกไร้พรมแดน จาก Social Media จากอะไรต่าง ๆ กว้างขวางมาก มีเรื่องอะไรขึ้นมาถึงกันหมด เพราะฉะนั้น เราต้องสร้างสิ่งที่ดีให้กับสังคมภายนอกให้เขารู้ว่าเรากำลังทำอะไรกันอยู่ Social Media มีทั้งคุณทั้งโทษ มีทั้งวิกฤตและโอกาส เพราะฉะนั้นต้องช่วยกัน สื่อทุกสื่อต้องช่วยกันขอความกรุณาด้วย อย่ามัวมาทะเลาะกับผมทุกวัน ไม่ได้ประโยชน์

ยึดหลักการพัฒนาและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในการพัฒนาประเทศ

ในเรื่องของหลักการของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เราเดินมาตั้งแต่แผน 8 แล้ว เรื่องของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเข้าไป วันนี้ผมก็สั่งว่าให้เอายุทธศาสตร์การพัฒนาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวลงไปด้วย คือการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ถ้าเราทำอะไรโดยที่ยังไม่เข้าใจถึงปัญหา ไม่เข้าใจคน ไม่เข้าใจพื้นที่ ก็จะหาแนวทางในการแก้ปัญหาไม่ได้ นำไปสู่การปฏิบัติไม่ได้ เพราะฉะนั้นเรื่องแรกที่ท่านทรงรับสั่งไว้คือความเข้าใจ เข้าใจคน เข้าใจพื้นที่ เข้าใจปัญหา แล้วจึงจะเข้าถึงได้ว่าเราจะแก้ปัญหาได้อย่างไร จึงจะมีวิธีการที่ถูกต้อง ถ้าเป็นพระพุทธศาสนาก็คือทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค เพราะฉะนั้นต้องไปหาให้ได้ว่า

อะไรคือบ่อเกิดแห่งปัญหา หาหนทางเข้าไปแก้ปัญห หาคความดับทุกข์ ถ้าเราเอาทุกอย่างมาประมวลเข้าด้วยกัน ไม่ว่าจะหลักของศาสนา ซึ่งทุกศาสนามีส่วนดีทั้งหมดอยู่แล้ว สร้างให้คนเป็นคนดี ทั้งศาสนา ทั้งหลักการ วิชาการ และความคิดสติปัญญาของคนไทย ผมว่าประเทศไทยไม่มีเพี้ยนพลั่วใคร ถ้าดูตั้งแต่อดีตที่ผ่านมา ทำไมเราอยู่มาได้โดยไม่เป็นเมืองขึ้นของใคร ผมถามว่าแล้วคนไทยเก่งไหม เก่ง แต่ถ้ารวมกันเมื่อไรละก็ทะเลาะกัน ถ้าอยู่ด้วยกันเองไม่มีข้าศึกศัตรูต้องทะเลาะกันหน่อย เขาเรียกว่าฝึกสมองลองปัญญา ฝึกฝีมือกันไว้หน่อย พอเริ่มจะมีศัตรูคู่อาฆาต เอาละรวมหัวกันสู้ทันที เดี่ยวทะเลาะกันใหม่ นี่คือคนไทยต้องแก้ตรงนี้ให้ได้ก่อน

วันนี้เรามีนักวิชาการมากมายไปหมด ถ้ารวม 60 ท่านที่เข้ามา บวกอีก 60,000 กว่าคน 600,000 บ้าง ครูอาจารย์ทั้งหมด ผมว่านี่แหละทรัพยากรที่จะต้องร่วมมือกัน ทำให้ได้ ว่าประเทศชาติเราปัญหาอยู่ตรงไหน เราจะเดินหน้าประเทศไปอย่างไร เราต้องมีวิสัยทัศน์ประเทศอย่างไร วิสัยทัศน์อย่าไปเขียนยาว เขียนว่าเราต้องการอะไร เราต้องการให้ประเทศไทยเป็นอย่างไร เอาแค่ 5 ปีก่อน ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น เรามักจะเขียนไปๆ แต่ไม่รู้กำหนดการว่าเมื่อไร เพราะฉะนั้นต่อไปนี้การทำอะไรก็ตาม การกำหนดแผนงาน โครงการ การทำอะไรต่างๆ ทุกกระทรวง ทบวง กรม เขาจะมีกำหนดการทั้งหมด ทำภายใน 3 เดือน 6 เดือน 9 เดือน 12 เดือน ต้องใช้จ่ายงบประมาณอย่างไร วันนี้เราเดินอย่างนั้นหมด ให้สภาพัฒน์ ให้สำนักงบประมาณ คิดออกมา ว่าทุกกระทรวง ทบวง กรม จะต้องทำอะไรก่อนอะไรหลัง เพื่อให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจ สังคม การเงินการคลัง การต่างประเทศ ถ้าเราไม่ขับเคลื่อนไปพร้อมกันแบบนี้ มันแก้อะไรไม่ได้ทั้งหมด เราสมมติไปก็ได้แค่นี้ ก็ไม่เกิดอะไรขึ้นมา แต่วันนี้รัฐบาลให้ความสำคัญในเรื่องเหล่านี้ บางคนบอกว่ารัฐบาลใช้อำนาจเด็ดขาดโดยไม่ฟัง นี้อย่างไรฟังทุกวัน พอฟังไปก็ต้องตอบโต้กันไปกันมาเดี๋ยวก็ทะเลาะกันอีก แต่ผมก็อดทนนะ อดทน บางครั้งท่านก็ต้องเห็นใจผมด้วย ผมเป็นปุถุชนธรรมดา บางทีเราตั้งอกตั้งใจทำมามากมาย หลากๆ อย่างก็มีผลสัมฤทธิ์บ้าง บางอย่างก็กำลังทำอยู่ บางอย่างก็ยังไม่เกิด อยู่ในแผนงาน ท่านเหมาทั้งหมดเลยว่าทำไมทำไม่ได้ ก็ถ้าเราไม่เริ่มทำแล้วใครจะทำ

อย่าหลงระเหิดกับการพัฒนาที่ไร้ขอบเขต

เพราะฉะนั้นอยากจะฝากไว้ตรงนี้ว่า อย่าไปหลงระเหิดกับการพัฒนาที่ไร้ขอบเขต ทำให้เราไม่มีจุดมุ่งหมายปลายทาง ไม่วางขั้นตอนไว้ว่าจะเดินจะอย่างไร ท่านจะทำอะไรก็แล้วแต่ ในแต่ละเรื่อง เดี่ยวบายประชุม 6 กลุ่ม แต่ละกลุ่มต้องวางไว้ว่า กลุ่มของท่านจะทำอะไร 1-2-3-4-5 และจะเดินอย่างไรในระยะเวลา 3 เดือน หรือเอาแค่ปีหนึ่งให้ผมก่อน ถ้าท่านจะทำต่อจากนั้น ท่านก็ทำอีก 3 ปี ให้ครบแผน ปีนี้ปีที่ 2 ใช้ใหม่ไปครบแผนอีก 3 ปี ขึ้นแรกคือปีเดียวก่อน ในช่วงรัฐบาลผมนี้ แล้วที่เหลือท่านก็ส่งมา ต้องมีผลสัมฤทธิ์ เริ่มสตาร์ทกันใหม่เถิดว่าเราจะทำอย่างไร ให้ยึดแนวยุทธศาสตร์พัฒนาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นแนวทาง คำว่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไม่ใช่เรื่องเศรษฐกิจอย่างเดียว เป็นทุกเรื่อง เรื่องการดำรงชีวิต การครองชีพ การครองตน ทุกอย่างท่านทรงรับสั่งไว้ครอบคลุมทั้งหมด บางคนไม่เข้าใจ หาวาทรงสอนให้ประหยัด ท่านไม่เคยรับสั่งว่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเรื่องการให้คนประหยัด ท่านทรงสอนว่ามีพอกินพอใช้ ถ้ามีเหลือก็แบ่งปัน ถ้ามากกว่านั้นก็ขายแลกเปลี่ยน แล้วก็ลงทุน ถึงต้องมีเหตุมีผลพอประมาณ และมีภูมิคุ้มกันที่ดี ถ้าเสี่ยงก็หยุดไว้ก่อน แล้วค่อยทำใหม่เมื่อสถานการณ์เอื้ออำนวย ไม่ใช่ดันทุรังทำต่อไปแล้วก็ล้มละลาย ลงทุนมากเกินไป ขายไม่ออกก็พังทั้งหมด นี่คือการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนะครับง่าย ๆ ต้องมีความรู้และคุณธรรม คุณธรรมคืออะไร คุณธรรมเป็นธรรมะ คุณธรรมคือรู้ว่าอะไรดีอะไรไม่ดี ใญ่กง่าย ๆ ทุกคนถ้ารู้แค่นี้ ถ้าดีก็ทำ ไม่ดีก็อย่าไปทำ แล้วอะไรต่างๆ ก็ตามที่ทำแล้วเกิดผลดีต่อสังคม ต่อส่วนรวมก็จะกลายเป็นจริยธรรม จริยธรรม เช่น เบญจศีล เบญจธรรม ทำแล้วคนเป็นคนดี เอาง่าย ๆ สองอย่าง

นี้ประเทศไทยเจริญแล้ว มีคุณธรรมและจริยธรรม จริยธรรมเป็นเรื่องขององค์กร คุณธรรมเป็นเรื่องของบุคคล เพราะฉะนั้นท่านต้องสร้างวัฒนธรรมในองค์กรของท่านให้เป็นองค์กรที่มีจริยธรรม คือองค์กรที่มีคนดี คนดีก็ไม่ใช่ว่าเขาว่าหรือเปล่า คนดีเป็นอย่างไร คือถ้าต้องถามว่าคนดีเป็นอย่างไรผมว่าเลิกแล้ว แสดงว่าไม่เข้าใจ โจทย์ ไม่เข้าใจคำตอบอะไรเลย คนดีคือคนที่ทำความดี คนไม่ดีคือคนทำความไม่ดี ก็ง่าย ๆ แค่นี้ ไม่เห็นจะต้องคิดอะไรกันมากมาย เป็นคนดีหรือเปล่าอะไรทำนองนี้ ไม่ใช่

ผมเรียนไปแล้วว่าอย่าไปหลงระเริงกับการพัฒนาที่ไร้ขอบเขต ถ้าท่านพัฒนาตรงส่วนนี้ ท่านต้องดูพัฒนาส่วนอื่นด้วย ท่านพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างเดียว ท่านพัฒนาเกษตรกรรมอย่างเดียว แต่ท่านไม่พัฒนาคนที่เหลือที่เขาอยู่อีกหลากหลายอาชีพ ไม่ได้ ท่านต้องดูคนเหล่านี้ให้ครบ จัดระเบียบเขาให้ได้ แล้วทำอย่างไรคนเหล่านี้จะกลับเข้ามาสู่ในระบบของเราให้ได้ วันนี้กระจัดกระจายจนกระทั่งการใช้งบประมาณทำไม่ได้ เพราะคนแตกกลุ่ม แยกตัวกันมากมาย อย่างสมาคมยางมี 10-20 สมาคม รวมกันไม่ได้ ต้องรวมกันให้ได้ เราจะได้ช่วยเหลือให้ตรงจุด ข้าว กฎแต่ละสมาคมบางทีก็เข้ากันได้ บางทีก็เข้ากันไม่ได้บ้าง มันทำให้เกิดปัญหาความเดือดร้อน แล้วก็ตกหนักกลับไปสู่รัฐบาล รัฐบาลก็ต้อง Subsidize ออกไป มีปัญหาเท่านี้ละครับ ทำอย่างไรคนถึงจะเข้าใจแล้วเข้ามาอยู่ในระบบ แล้วเราก็ให้การช่วยเหลือดูแลเขาเป็นช่วงๆ ไปตามความจำเป็นตามเหตุผล

ในส่วนของรัฐบาล ผมจบแล้ว ก็ดูแลทุกอย่างช่วยทุกรัฐบาล ไม่ว่าจะรัฐบาลไหนก็แล้วแต่ เป็นหน้าที่เป็นความรับผิดชอบ เป็นพันธกิจของกองทัพที่ต้องไปช่วย สำหรับการพัฒนาประเทศวันนี้ สภาพพัฒนาให้มีความสำคัญในเรื่องการใช้คำว่า คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ใครคิดว่าไม่ใช่ เขียนให้ตายเถอะครับถ้าคนทั้งหมดนี้ไม่รู้ตัวตัวเองอยู่ตรงไหนในที่เขียนนี้ ทำอะไรไม่ถูก ทำตัวไม่ถูก ไม่รู้จะไปอย่างไร แล้วก็กลับมาแล้วทำไมรัฐบาลไม่ดูแลไม่แก้ไข มันกลับมาตรงนี้ที่เดิมตลอด เพราะฉะนั้นเหมือนกับรถเลี้ยวขวาตลอด ก็ขวาตลอดไม่มีเลี้ยวซ้าย ต้องเลี้ยวขวาตลอด อยู่อย่างนี้ วนอยู่อย่างนี้ คนเป็นศูนย์กลางหรือเปล่า คนเป็นศูนย์กลางก็เข้าไม่ถึง วนอยู่อย่างนี้ คนอยู่ตรงกลาง ไม่ใช่ เอาคนเป็นศูนย์กลางที่จะเอาคนออกไปข้างนอก ทำอย่างไรเราต้องเตรียมคนตรงนี้ ต้องมีการพัฒนาคนตั้งแต่บัดนี้ ทุกระดับ ทุกอาชีพ ทุกรายได้

คุณภาพการศึกษายังคงน่าเป็นห่วง

ในส่วนของการประเมินคุณภาพการศึกษาดูแล้วก็น่าเป็นห่วง แต่ผมถือนั่นคือความท้าทาย อย่าไปดูถูกตัวเอง ทางแก้ปัญหายุ่งยากตรงไหน อยู่กับการบริหารจัดการ อยู่ทีระบบ อยู่ทีความร่วมมือร่วมใจซึ่งกันและกัน แล้วรวมประเด็นความคิดทั้งหมดที่เราจะขับเคลื่อนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันให้ได้ แล้วเดินหน้าไปอย่างนี้ ผมว่ามันไปได้ แต่ถ้ายังเป็นอยู่อย่างนี้ มันไปไม่ได้ คนเป็นศูนย์กลางก็ขับไม่ได้สักอย่าง เพราะต่างคนต่างทำกันหมด ซ้ายบ้างขวาบ้าง วันนี้ต้องกลับมารวมกันให้ได้ เอาคนอยู่ตรงกลาง แล้วทุกคนรวมกันเข้ามา ทุกคนที่เกี่ยวข้อง รัฐบาล องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชนต่าง ๆ ล้อมคนที่เป่าหมายของเรา ช่วยกันเตรียมความพร้อมคนเหล่านี้ให้ได้ก่อน ให้เขาพร้อมด้วยศักยภาพของเราที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อจะให้เขาออกไป ดึงออกไปให้ออกช่องทางที่เขาต้องการ เช่น อยากเรียนหมอ อยากเป็นตำรวจ อยากเป็นทหาร เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่เตรียมการให้เขาวันนี้ เขาก็สะเปะสะปะ วันนี้อาจจะอยากเป็นตำรวจ วันหน้าอาจจะอยากเป็นทหาร วันหน้าอาจจะอยากเป็นหมอ อยากเป็นอะไร ให้เขาพัฒนาไปอย่างนั้น ให้เขาคิดว่ามีแต่เลื่อนขึ้น ไม่เลื่อนลง ปีนี้อยากเป็นตำรวจ ปีหน้าอยากเป็นทหาร ปีต่อไปขับมอเตอร์ไซด์รับจ้างดีกว่า ไม่ใช่ซะ เราต้องทำให้คนเหล่านี้เขาพัฒนาตัวเอง ผมไม่ได้ดูถูกเขาเลย ผมสงสัยเขามากกว่า ถ้าเขามีที่อื่นที่ดีกว่านี้เขาคงไปทำแล้ว ทำอย่างไรละ วันนี้พอจัดระเบียบเข้าไประยะ ๖ เดือน เขาก็เสียหายอีก พอจัดระเบียบมาก จัดที่จอดรถใหม่เขาก็เดือดร้อน ผมเข้าใจดี เห็นใจคนจนอยู่แล้ว แต่ทำอย่างไรประเทศชาติจะมีระเบียบ ต้องช่วยกัน เพราะฉะนั้นเราต้องไปหาที่ให้เขาอยู่ ที่เขา

พอเพียง ที่เขามีการบริการอะไรให้เขาได้ไหม รัฐเข้าไปดูแลตรงนั้นเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบ ดูแลเขาหน่อย อย่าทำให้เขาลำบาก แล้วเขาก็เจ็บใจเสียใจ ไม่ได้ แล้วทำอย่างไรเขาจะไปอาชีพอื่นที่ดีขึ้นกว่านั้น ไม่ใช่วันนี้ อีกแบบก็มีการพัฒนาเหมือนกัน เป็นอะไร วันนี้เป็นคนเสฟ วันหน้าเป็นคนขาย วันต่อไปเป็นคนผลิต อย่างนี้ ไม่ใช่ หรือเป็นโจรแล้วไปเป็นหัวหน้าโจร ไม่ใช่

เพราะฉะนั้นทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องทำให้คนมีอนาคต มีวิสัยทัศน์ทุกคน คนไทยต้องมีวิสัยทัศน์ ผมบอกแล้ว ในกองทัพเขาใช้คำว่า ฉลาด รอบรู้ ทันสมัย มีวิสัยทัศน์ ถ้าคนไทยไม่มีวิสัยทัศน์ของแต่ละคน แต่ละกลุ่ม คุณทำไม่ได้ วิสัยทัศน์ชาติว่าอย่างไร ของแต่ละองค์กรเป็นอย่างไร ต้องคิดว่าเราคาดหวังอนาคตของเราเป็นอย่างไร ตัวเราจะต้องเป็นอะไรในวันข้างหน้า ถ้าเราไม่คิดแบบนี้เราก็ดูเหมือนไปไม่ถึงเป้าหมายที่เราต้องการในทางที่ถูกต้องไม่ได้ เพราะฉะนั้นคุณภาพการศึกษาเดี่ยวไปว่ากันในการปฏิรูป เพราะเป็นหนึ่งใน คณะปฏิรูปอยู่แล้ว ทุกกระทรวงที่เกี่ยวข้องก็เกี่ยวข้องด้วยทั้งหมดอยู่แล้ว อย่างกังวล ต้องมาดูใหม่ว่าการศึกษารูปแบบไหนถึงจะเหมาะกับคนไทย ทำอย่างไร ผมไม่ได้ตำหนิว่าดีหรือไม่ดี ใช่หรือไม่ใช่ เดี่ยวไปหารือกัน สิ่งสำคัญก็คือว่าทำอย่างไรจึงจะมีเป้าหมายในเรื่องของการศึกษาให้ชัดเจนขึ้น พัฒนาคณะเพื่ออนาคต และเพื่อนำพาไปสู่การขับเคลื่อนประเทศ

วันนี้เรียนไปแล้วว่าถ้าเราพัฒนาคนได้ ทุกคนมีอาชีพ ทุกคนมีรายได้ ทุกคนมีความอยู่ดีกินดีมากขึ้น สังคมก็อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ไม่ต้องทะเลาะเบาะแว้งกัน ไม่มีคนมาชี้หน้า ว่าพวกนั้นสินี สินัน ให้เขาชี้หน้า เราไม่ได้ เพราะเรายากจน เพราะคนยากจนมีมาก ฉะนั้นเราทำอะไร ก็แก้ไม่ได้ ถ้าเขายังจนอยู่ไม่มีอาชีพ ไม่มีรายได้ เขาอาจถูกชักจูงไปในทางที่ผิด เพราะฉะนั้นต้องแก้ปัญหานี้ให้ได้ ให้เขาเข้าใจว่าเรากำลังช่วยเขา อยู่ เพราะฉะนั้น ทำอย่างไรสังคมจะอยู่ได้อย่างมีความสุข คนก็ต้องมีคุณภาพ ปัญหาเรื่องการศึกษาที่ไปว่ากันต่อไปในปฏิรูป

การขับเคลื่อนประเทศเดินหน้าไปตาม Road Map

สำหรับแนวทางในเรื่องของการขับเคลื่อนประเทศ ผมไม่พูดเรื่องก่อนวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 เพราะพูดมาหลายครั้งแล้ว หลังวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 ก็เดินหน้าไปเรื่อยๆ นี่เป็นระยะที่ 2 ซึ่งมีรัฐบาล ผมมาช่วยท่าน ไม่ได้มาสั่งท่าน มาฟังท่าน แล้วทำอย่างที่ท่านต้องการ อย่างที่ทุกกระทรวง ทบวง กรม ต้องการ แต่ต้องอยู่ในกรอบที่เราคิดร่วมกันแล้วเดินหน้าไปข้างหน้าได้ และฟังเสียงประชาชน พวกเราทุกคนมีส่วนร่วมด้วยจึงจะไปได้ เพราะฉะนั้น Road Map ท่านทราบที่อยู่แล้ว ระยะที่ 1 ที่ผ่านมาก็แก้ไขอาชญากรรม สืบคดี จับคดียาเสพติด บุกรุกทรัพยากรธรรมชาติแวดล้อม ถ้าเราปล่อยไว้สิ่งเหล่านี้ก็จะมากขึ้นเรื่อยๆ วันนี้เราได้ป่าไม้กลับคืนมาหลายหมื่นไร่ แต่ก็มีทั้งด้านดีและไม่ดี ด้านไม่ดีก็คือคนยากจนเดือดร้อนจะทำอย่างไร ต้องอธิบายให้เขาเข้าใจ แล้วหาทางที่จะดูแลเขา ซึ่งหลายกระทรวงก็รับเรื่องนี้ไปแล้ว

ในเรื่องของการปรองดองสมานฉันท์ก็เช่นเดียวกัน วันนี้ใครคิดว่าย่างไม่ปรองดองบ้าง บางคนบอกว่าไม่ปรองดอง หรือในใจยังจะฆ่ากันอยู่ ไม่น่าจะมีแล้ว ที่อยากจะสู้รบตบมือกันอีก อยากจะมีความขัดแย้งกันอีก ผมว่าน่าจะไม่เบา การปรองดองเราก็เริ่มมาตามลำดับ ในระยะที่ 1 ก็มีการตั้งสภาเพื่อการปรองดอง เพื่อให้พูดคุยกัน มีร้องรำทำเพลงบ้าง ดนตรีเป็นสื่อกลางที่ทำให้คนทุกพวกเข้ามาหากันให้ได้ ผมต้องการแค่นั้น ไม่ใช่ ว่าฟังดนตรีแล้วจะเลิกทะเลาะกัน แต่จะช่วยให้ลืมความบาดหมาง ให้มีเวลาในการใช้สติปัญญาในการใคร่ครวญ ที่ทำมาถูกหรือเปล่า สู้กันมาเพื่อใคร ทำไปเพื่อใคร ให้ความ ให้เขาตั้งสติ วันนี้ก็ดีขึ้น แต่บางคนก็เปลี่ยนไม่ได้ ก็ปล่อยไป

ต่อไปเป็นกฎหมาย เรื่องอาวุธสงคราม เป็นอย่างไรผมไม่อยากพูด เพราะประเทศชาติจะเสียหาย เรื่องเหล่านี้ กฎหมายก็ว่าไป กระบวนการยุติธรรมว่าไป ถ้าเราไม่ปล่อยกระบวนการยุติธรรมให้เขาเดินด้วยความเข้มแข็ง ด้วยกฎหมาย ด้วยหลักกติกา ฝ่ายกระบวนการยุติธรรมก็ได้รับความเชื่อถือ แล้วประเทศนี้จะอยู่ได้อย่างไร ก็โทษกันไปโทษกันมา โทษทหาร โทษตำรวจ โทษเจ้าหน้าที่ โทษอัยการ ศาล ตกลงประเทศนี้ไม่มีใครดี เหลือคนพวดีคนเดียว เพราะฉะนั้น ทุกคนก็ต้องมองคนอื่น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงรับสั่งอยู่เสมอ ทรงสอนพวกเราว่า เวลาเจอคนที่เขาไม่ดี อย่าเพิ่งไปเกลียดเขา อย่าเพิ่งไปไม่ชอบเขา ให้เติมความดีให้เขาไป ถ่วงน้ำหนักให้เขาหน่อย วันนี้เขาอาจจะไม่ดีมากกว่าที่เราเติมความดีให้เขา เติมจนกว่าจะขึ้นมาให้ได้เสร็จแล้วก็ให้เขาดีขึ้นเรื่อยๆ แต่ถ้าเติมแล้วเขายังเป็นอย่างนี้อยู่ก็ต้องปล่อยเขาไป ต้องอดทน อย่าไปปิดกันใครทั้งสิ้น ผมไม่เคยปิดกันใครอยู่แล้ว

Road Map ระยะที่ 2 การปฏิรูปประเทศ

ในส่วนของการปฏิรูป 11 ด้าน ก็ไปหารือกันมา บางคนบอกว่าทำไมไม่แก้ไข ตำรวจจะอย่างไร ทหารจะอย่างไร โครงสร้างอย่างไร ก็ต้องไปปฏิรูป ไม่ใช่อยู่ที่ๆ แล้วรัฐบาลจะสั่งว่าปรับพวกนี้เป็นแบบนี้ กฎกติกานี้ปรับแบบนี้ ทำไม่ได้ อำนาจเหล่านี้เป็นอำนาจในเชิงสร้างสรรค์ ที่ผมมีอยู่ทุกวันนี้ ใช้อำนาจในเชิงสร้างสรรค์ ผมไม่เคยเอาไปทำร้ายใคร ไม่เคยต้องการจะไปปิดกัน แต่ต้องการให้บ้านเมืองสงบเรียบร้อย ถึงต้องใช้ เพราะฉะนั้นอย่ามาเร่งรัดผมมากนักในเรื่องเหล่านี้ ท่านก็เห็นอยู่ว่ามีปัญหามาตลอด วันนี้ขนาดมีกฎหมายขนาดนี้ก็ยังมีเรื่องร้ายแรงเกิดขึ้นเลยใช้ไหม แสดงว่าคนส่วนหนึ่งไม่กลัวกฎหมาย ต้องทำอะไรให้คนเหล่านี้เลิก หยุด ยุติให้หมดปราบทุกอย่าง ยาเสพติด แรงงานเถื่อนให้หมด เสร็จแล้วมาคุยกัน อย่าเพิ่งเรียกร้องว่าจะต้องอิสระ เสรี เป็นประชาธิปไตยอะไรต่างๆ มากนัก วันนี้เราก็เป็นประชาธิปไตยแบบไทยๆ ไปก่อนก็แล้วกัน

เรื่องความเดือดร้อนของประชาชน ทางกระทรวงมหาดไทยรับเป็นหลักอยู่แล้ว ในเรื่องของศูนย์ดำรงธรรมและกองอำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อย ที่ผ่านมามีดำเนินการด้วยความเรียบร้อย เพราะฉะนั้นเราเปิดช่องทางการติดต่อสื่อสารกับประชาชน ให้ประชาชนในพื้นที่รู้ว่าไม่ใช่ต้องเดินทางมาหารัฐบาลตลอดต่อไปสามารถไปที่จังหวัดได้ บางเรื่องง่ายนิดเดียวก็ไม่แก้กัน บางทีก็ไม่ได้ฟังเขา ต้องฟังคนทุกระดับ อย่าไปมองว่าเขาทำเพื่อต้องการประโยชน์อะไร ถ้ามองอย่างนั้นจะแก้ปัญหามาไม่ได้เลย เพราะถ้าเราจะไม่ทำเขาก็จะมาใหม่ ผมเคยถามเรื่องนี้ทำไมไม่จบ คนนี้มาหลายทีแล้ว ปีที่แล้วก็มา ปีก่อนก็มา มา 10 ปีแล้ว 10 ปีก็ยังไม่อยู่ ผมคิดในใจว่า คนพวคน่าจะไปก่อน เพราะไม่แก้ให้เขาแล้วอยู่มาได้อย่างไรตั้ง 10 ปี เหมือนผมเวลาอะไรไม่ดีไม่ถูกต้อง แก้ไม่ได้ ก็มาแก้ที่ตัวเราเองดีกว่า ง่ายกว่า ก็ต้องคิดแบบนี้

การเตรียมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เรื่องพระราชบัญญัติงบประมาณ ก็คุยกับ สศช. สำนักงบประมาณ กระทรวง ทบวง กรม มาโดยตลอด วันนี้เราวางการใช้จ่ายงบประมาณเป็นลักษณะงบประมาณขาดดุล เราตั้งเงินไปไม่ได้ เพราะรายได้เรามีน้อย บางคนบอกว่าไม่ต้องไปสนใจต่างชาติเขามาก ก็อยู่ไปอย่างนี้ ทำกันอย่างนี้ ขายให้ได้กำไรก็พอแล้วไม่พอหรอกครับ วันนี้รายได้จากการส่งออกเท่าไร 60 - 70 เปอร์เซ็นต์ จากต่างประเทศไม่ใช่รอบบ้านอย่างเดียว จากทั่วโลก วันนี้เราจะต้องแข่งขันมากขึ้น เราเป็นทั้งหุ้นส่วนกับเขา และเราก็เป็นคู่แข่งกับเขาด้วย เพราะฉะนั้น เราต้องปรับปรุงด้านเศรษฐกิจ เตรียมการให้สอดคล้องกันในเรื่องเศรษฐกิจในวันหน้า เราจะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ปี 2558 แต่ผมดูการเตรียมการเมื่อเดือนพฤษภาคม 2557 ยังไม่ชัดเจน ก็ต้องตั้งคณะกรรมการเพื่อผลักดันงบประมาณ เปิดด้านชายแดน พัฒนาเร่งรัดงบประมาณปี 2557

และ 2558 ทำให้ทัน ทำได้ 5 ช่องทาง คือ เหนือ ใต้ ออก ตก พัฒนาช่องทางคอขวด พัฒนาด้าน การจัดเก็บ ภาษีให้สมบูรณ์ ที่ผ่านมา การเตรียมเข้าสู่ AEC ของประเทศไทยมีแค่การสอนภาษาอังกฤษ ต้องสอนให้คนรู้ว่า จะเกิดอะไรขึ้น เศรษฐกิจจะเป็นอย่างไร ประชาคมเศรษฐกิจมีการเคลื่อนย้ายคนไปมา มีคนเคลื่อนย้ายอาชีพ หลากหลาย ประเทศไทยวันนี้ มี 7 อาชีพเท่านั้นที่เรารับรองที่จะไปกับเขาได้ แต่ทั้งหมดมีเป็นร้อยละ 10 อย่างน้อยหลัก ๆ ก็ 20 - 30 อาชีพ ต่างประเทศเขากำหนดไว้หมดแล้ว เมื่อถึงเวลานั้น เราจะห้ามคน เหล่านี้เข้ามาในประเทศไทยไม่ได้ แล้วคนของเราอีก 7 กลุ่มที่กำหนดไว้จะไปสู่เขาได้หรือไม่ นอกจากไปไม่ได้แล้ว ในนี้ก็จะถูกแย่งงานโดยที่เขารับรองมาจากต่างประเทศ มาตรฐานเขาสูงกว่าเรา

ดังนั้น ต้องพัฒนาคนเตรียมการสู่ AEC ก็ต้องไปสู่กระทรวงศึกษาหรือหน่วยผลิตว่าจะผลิตอย่างไร ผลิตคนมาอย่างไร เพื่ออนาคต หนึ่งเป็นคนดี มีศีลธรรม มีจริยธรรม คุณธรรม สองเตรียมการมีอาชีพให้เขา มหาวิทยาลัยเรามีจำนวนมาก ก็ยังโชคดีที่เราได้รับรางวัลเป็นอันดับหนึ่งเมื่อเช้า ก็ดีใจ ไม่ใช่เราไม่เก่ง ไม่ใช่ กระทรวงศึกษาไม่ดี ผมว่าเรามาจัดระเบียบกันอย่างไรให้ดีละ เพราะฉะนั้น ถ้าเราผลิตแยกให้ได้ชัดเจนอะไร คือวิชาชีพ อะไรคือต้องการนักวิชาการ ก็ผลิตออกมา ไม่ใช่จบปริญญามาแล้ว 53 เปอร์เซ็นต์ตกงาน ถ้าไม่มี เส้นมีสายยังตกงานใหญ่ ก็สู้เขาไม่ได้อีก เพราะฉะนั้น เมื่อสักครู่ ครูหยุดพูดว่าอย่างไร ไม่มีหัว มีหาง ตรงกลาง หายไป เองง่าย ๆ ตรงหัวก็คือระดับหัวกะทิ ก็ให้เขาต่อให้เขาเป็นนักวิชาการอะไรต่างๆ มา ส่วนตรงกลาง ปูพื้นฐานให้เขามีอาชีพ ข้างล่างก็เรียนรู้แต่ไม่ไปถูกเอาเปรียบ ให้ทันโลกทันเหตุการณ์เขา เพราะฉะนั้นไป จัดลำดับว่าเราจะทำอย่างไร ไม่ใช่แบ่งชนชั้น เราคัดกรองเขา คัดกรองเขาให้เหมาะสมว่าจะให้เขาไปอย่างไร ก็ต้องเอาเขามาอยู่ตรงกลาง แล้วเราก็ดูสิว่าเราจะ Pick Up เขาไปอยู่ตรงไหน นี่จะไปทำอาชีพอะไร ถ้าเราไม่ เริ่มต้นเป็นอย่างนี้ เขาก็ไม่รู้ว่าเขาจะไปตรงไหน

เพราะฉะนั้น ผมว่าต้องเปิดช่องทางให้เขารู้ว่า ถ้าเขาจะพัฒนาตัวเองอย่างนี้ ถ้าจะเลิกปลูกข้าว จะเลิกปลูกยางไปทำอย่างอื่นจะอย่างไร ใครจะช่วยเขา ผมว่าทุกหน่วยงานต้องเข้าไปช่วยเหลือ ไม่ใช่บอก ว่า ผมจะไปสั่งเขาเลิกปลูกยาง จ้างเขาเลิกปลูกยาง จ้างเขาเลิกปลูกข้าว ต้องสนับสนุนให้เขาลดพื้นที่การผลิต ลง เพราะว่าอุปสงค์ (Demand) น้อย อุปทาน (Supply) มากเกินไป แก้กันไปเป็นเรื่อยๆ อย่าเอาทุกอย่างมา เหมารวมกันไปหมด

การดำเนินงานด้านงบประมาณ

เรื่องงบประมาณอนุมัติไปแล้ว ทูลเกล้าฯ ไปแล้ว ก็คงจะใช้ได้ทันเดือนตุลาคม ขณะเดียวกันในปี 2557 ที่ยังมีค้างอยู่จากความขัดแย้งก็จะเอามาเพิ่มตรงนี้ด้วย คือให้ใช้จ่ายให้ทัน เศรษฐกิจมีหลายอย่าง ด้วยกัน เรื่องมาตรการทางภาษี เรื่องการเอาเงินของรัฐลงไปหมุนเวียนเป็นค่าใช้จ่ายตามไตรมาส เรื่องค่าของ เงิน และอื่นๆ มากมาย เราก็ค่อยๆ แก้ไปที่ละอย่างสองอย่าง ไม่ได้แก้ได้เร็ว เพราะเงินเราไม่ได้มีมากมาย เราขาดทุนไป 500,000 กว่าล้านบาท แล้วที่เหลืออีก 200,000 กว่าล้านบาท ส่วนหนึ่งก็ทดแทนงบกลางไป จ่ายดอกเบี้ยหนี้สาธารณะเข้าไปอีก เพราะฉะนั้นเราต้องดูทั้งระบบ การทำงานในขณะนั้นๆ ผมให้ ศสช. เป็นหลัก เพราะว่าเป็นคนหัวกะทิมาทั้งสิ้น คัดกรองมาตามลำดับ เพราะฉะนั้นวันนี้ ท่านมีความรู้ในหลาย สาขา ก็จัดทำแผนมา เพียงแต่ว่าต้องมีคนนำไปสู่การปฏิบัติให้ได้ ลงลึกไปในรายละเอียด งบประมาณตามแผน ว่าจะทำอย่างไร ระยะสั้น ระยะยาว ระยะต่อไป ให้มีชัดเจน น้อมนำพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมา เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และยึดความต้องการของประชาชนเป็น หลัก ประชาชนเป็นศูนย์กลางทุกเรื่อง ไม่ใช่เฉพาะเรื่องการศึกษา ถ้าเรารวมกลุ่มงานของเราเหมือนที่ เรามีรองนายกรัฐมนตรีอยู่ขณะนี้ เรามีอยู่ 5 คน ผมก็จัดกลุ่มงานเหมือนคล้ายๆ เดิม คือ 1) งานด้านความมั่นคง 2) เรื่องเศรษฐกิจการเงินการคลัง 3) เรื่องสังคมจิตวิทยา 4) เรื่องกฎหมาย

กระบวนการยุติธรรม 5) การต่างประเทศ เรามีรองนายกรัฐมนตรี 5 คน คณะรักษาความรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ก็มี 5 กลุ่ม

เพราะฉะนั้น คสช. กับรัฐบาลขณะนี้ก็จะคุยกัน เพราะ คสช. ทำมาระยะต้น 4 เดือน แล้วเราก็ไม่อยากจะไปเริ่มต้นใหม่ เพราะฉะนั้นจากนี้ ฟุ้งนี้จะมีการประชุมร่วมกันว่าจะทำงานกันอย่างไร ประสานกันอย่างไร ไม่ต้องไปกังวลว่าใครจะมา ใครจะไป ใครจะเป็นรัฐบาล เลือกตั้ง ไม่เลือกตั้ง ถ้ากระบวนการเราแข็งแรง ข้าราชการแข็งแรง ประชาชนแข็งแรง ใครจะมาชี้นำเราได้ในทางที่ไม่ดี ไม่ได้

เดินทางการปฏิรูปแห่งชาติ

เรื่องปฏิรูปแห่งชาติ สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติ เยนนี้คัดสรร ผมไม่รู้จักสักคน ทุกจังหวัดก็ส่งมาให้เลือก 385 คน เลือก 77 คน เราก็ดูความเหมาะสมและคุณสมบัติที่ไม่มากเกินไปน้อยเกินไป ในส่วนของ 550 คน มีคนคัดสรร 70 คน จาก 7,000 คน เป็นกรรมการ 70 คน เลือกมา 11 คณะ ไม่มีการลือสเปก พอเลือกมา 250 คน ทั้งจากจังหวัดและส่วนกลาง ก็จะส่งขึ้นทูลเกล้าฯ และลงมาจัดตั้งสถาปนาปฏิรูปแห่งชาติ เลือกประธาน เลือกรองประธาน จากนั้นเขาก็มาแบ่งคณะเขาใหม่เป็น 11 กลุ่ม ให้ตรงกับ 11 กลุ่มตามรัฐธรรมนูญ บางคนสมัครการศึกษาอาจจะไม่ได้ก็ได้ อาจจะไปอยู่ในกลุ่มอื่นก็ได้ แต่เวลาทำงานก็เหมือนกับของคณะกรรมการ คือไปศึกษารายละเอียดของแต่ละเรื่อง แล้วนำมาเข้าสภาฯ สภาฯ เห็นชอบไม่เห็นชอบก็ลงมติ แล้วผมก็ดู ถ้าดี ถ้าถูกต้องใช้ได้ก็ไปเข้าสภานิติบัญญัติแห่งชาติออกเป็นกฎหมาย หรือไปเข้ากรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ไปเขียนในรัฐธรรมนูญออกมาให้ชัดเจน สำหรับ Road Map ระยะที่ 3 ก็เป็นการจัดการเลือกตั้งประชาธิปไตย ท่านทำอย่างไรให้ไม่ทะเลาะเบาะแว้งกันอีก

ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณที่รัฐบาลให้ความสำคัญ

เรื่องยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ซึ่งได้นำมากำหนดเป็นนโยบายรัฐบาล มีทั้งหมด 9 เรื่อง ตัวอย่างเช่น เรื่องการสร้างงานในสังคม พัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ตั้งแต่เด็ก กลางถึงผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ก็ต้องเรียนรู้ เหมือนพวกผมอายุ 60 ปี ก็ต้องเรียนรู้ต่อ ต้องศึกษาอ่านหนังสือ ในโรงเรียน คงไม่ได้แล้ว อ่านหนังสือ จะต่างประเทศหรือในประเทศก็มีใช้ไหมจบปริญญาอายุ 70 - 90 ปี ยังมีเลย ก็ต้องเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งด้านภาคการเกษตร ความมั่นคงด้านพลัง ด้านอาหาร การปรับปรุงโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพยั่งยืน วันนี้เรามีปรับคณะกรรมการ BOI ปรับคณะกรรมการต่าง ๆ เพื่อให้ทำงานได้อย่างเป็นรูปธรรม

การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงการสร้างการบริหารของ รัฐวิสาหกิจให้เกิดประโยชน์ให้การบริการอย่างแท้จริง เรามีอยู่ 56 รัฐวิสาหกิจ มีอยู่ประมาณสัก 10 รัฐวิสาหกิจซึ่งยังให้การบริการไม่ได้อย่างทั่วถึง เรากำลังปรับปรุงอยู่ บางอย่างถ้าเรามองว่ารัฐวิสาหกิจ ขาดทุน บางอย่างขาดทุนเพราะเป็นการให้บริการของรัฐ เรามุ่งกำไรมากๆ ก็คงไม่ได้ อันไหนที่กำไรมากก็ไปเฉลี่ยกัน ต้องหารือกันอย่างให้เกิดประโยชน์กันและกัน ฟังกันพูด ฟังกันไปฟังมาเดี๋ยวก็จบ ไม่ต้องทะเลาะกัน

เรื่องการปรับปรุงระบบคมนาคมเทคโนโลยีของชาติ การปรับกระทรวงไอซีที การปรับบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) และบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) (CAT Telecom Public Company Limited) กำลังอยู่ในระหว่างการปฏิรูปโครงสร้าง ก็จะได้เป็นกระทรวงไอซีทีในยุคใหม่ที่ทันต่อการแข่งขันของโลก วันนี้เราล่าช้ากว่าเขามาก ก็ทะเลาะกันอยู่นี้แหละ เรื่องไม่เป็นเรื่อง จะจดจำ จอมือ จอขาว อะไรผมไม่รู้ แล้วจะไปให้รัฐบาล คสช. ไปตัดสินก็ไม่ใช่ เดียวค่อยว่ากัน คอละครณะระวังหน่อย เดียวคอละครก็มาเล่นงานอีก

เรื่องละคร ทำไมเราไม่สร้างละครให้ดูดี ๆ นี่กำลังทำอยู่นะกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผมประกาศรับสมัครนางเอกไปเยอะแล้ว ยังไม่มาเลย แต่นางเอกเขาก็เอาคนที่น่ารัก ๆ หน่อย เหลือแม่พระเอก ญาติพระเอก มีสมัครไหมนะ ก็คุณพี่ ๆ ป้า ๆ เป็นนะ เป็น 2 ครอบครัวมาเจอกัน มาเที่ยวเมืองไทยแล้วเจอกัน และพบรักกัน อะไรทำนองนี้ จะเป็นหนังแบบนี้หนังรักประกอบกับท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมบ้าง เชิงโบราณสถานบ้าง ไปเชิงอาหารการกิน นวดแผนโบราณ นี่กระทรวงวัฒนธรรมกำลังทำอยู่ กำลังประกวดบทแข่งขันอยู่ ถ้าเขียนไม่ได้ผมเขียนให้ บทนะซ้ำเหลือเกินนะ ผมรอคือนานแล้ว เพราะฉะนั้นจะมีหนังสั้น หนังสยาวะไรก็ว่าไป ผมว่าต่างชาติเขาทำแบบนั้น รัฐบาลเขาให้เงินไปสร้างหนังแบบนี้ เหมือนประเทศเกาหลี ประเทศญี่ปุ่น ไม่เห็นต้องตบตบต้องตีกันแทบตายเลย ต้องไม่สร้างความขัดแย้ง ดูเพื่อความสนุกได้ แต่อย่าไปอินกับเขามาก แล้วคนจะกลายเป็นชินกับการทะเลาะเบาะแว้ง

เพราะฉะนั้นการสร้างสมดุลสำคัญ ก็คือสร้างสมดุลให้ได้ว่าเด็กแรกเกิดจะทำอย่างไร ศึกษาถึงมัธยมจะทำอย่างไร เยาวชนจะทำอย่างไร แรงงานจะทำอย่างไร ผู้สูงอายุเกิน 60 ปี จะทำอย่างไร ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตจะทำอย่างไร ทั้งการเรียนรู้ในระบบ เรียนรู้นอกระบบ เรียนรู้ตามอัธยาศัย ถ้ามีในระบบก็คือของกระทรวงศึกษา มี กศน.อีก วันนี้ทหารก็ให้เรียน กศน.หมด จะได้ยกระดับการจบจากม.3, ม.5, ม.6 ก็แล้วแต่เราก็ช่วยสังคมอย่างนี้มา ฉะนั้นถ้าเราเร่ง กศน.ได้ คนก็จะเข้าสู่ระบบการศึกษาได้มากขึ้นในทุกสังคม ถ้าเขาไม่เรียนรู้ เขาคิดเองไม่ได้ เขาจะคิดแต่เพียงว่าเขานี้จะทำอะไร หาเงินได้เท่าไร เลี้ยงลูกอย่างไร มีเงินมากก็เที่ยวบ้าง กินเหล้าบ้าง หมดแค่นี้ ชีวิตเขาหมดแค่นี้เอง ทำให้เขามีมากกว่านี้ได้ไหม ปัญหาหนี้สินจะทำอย่างไร หนี้สินจะแก้ไขได้อย่างไร หนี้ในระบบ หนี้นอกระบบต่างๆ เหล่านี้

การอ่านหนังสือมีความสำคัญ

การอ่านหนังสือสำคัญที่สุด บางคนพอบอกให้อ่านหนังสือ ไม่ชอบอ่าน บางคนบอกให้เขียนหนังสือ ไม่ชอบเขียน เขียนเป็นอยู่แล้ว วันนี้เด็กไม่ค่อยเขียนหนังสือ เพราะทำข้อสอบเขียนนิดเดียว สมัยเราเขียนเป็นหน้า ๆ ทำให้เราเขียนได้ สรุปลงย่อเป็น มีเรียงความต่าง ๆ เรื่องพวกนี้ต้องเอาเข้ามา ไม่อย่างนั้นเด็กรุ่นหลังจะเขียนหนังสือไม่เป็น จะร่างหนังสือไม่ได้ เข้ามาอยู่ในราชการนานกว่าจะร่างหนังสือเป็น กับ แก่ แต่ ต่อ และ ที่ ซึ่ง อัน ไม่รู้จัก เขียนไม่ต่อกัน เวลาเราพูด เวลาทำ Speech พูดไม่ได้ ไม่ต่อเนื่อง ฟังแล้วไม่พอเพราะการเขียนหนังสือเป็นศิลปะเหมือนกันนะ เพราะฉะนั้นถ้าท่านอ่านหนังสือมาก ๆ จะช่วยท่านได้มาก หนังสืออะไรก็ได้ อ่านตอนเช้าห้องน้ำ ตอนเช้า ตอนกลางคืน ว่างเมื่อไรอ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่อ่านหน้าหลัง ๆ หน้าดารา หน้าข้างหน้าก็แรงไป หน้ากลาง ๆ จะมีเรื่องการพัฒนาประเทศทุกฉบับมีดีหมด ผมก็อ่านตรงกลางข้างหน้ามีแต่ฆ่ากัน ตีกัน จนผมไม่อยากจะอ่าน เป็นหน้าที่ของตำรวจเขาที่จะต้องดำเนินการอยู่แล้ว หน้าหลังก็ดาราที่วุ่นวาย วันนี้ผมยังไม่มีความสุขขนาดนั้น เอาตรงกลาง ปัญหาตลอดคือเบี้ย้อย่างไร ค่าน้ำมัน อยู่ตรงหน้ากลาง ๆ

ผมถามเด็กรุ่นหลัง ว่าอ่านหนังสือหรือเปล่า เขาบอกอ่าน แล้วอ่านมากหรือเปล่า เขาบอกไม่มาก อ่านได้ก็หน้า เขาบอก 4-5 หน้า หน้าที 6 เป็นอย่างไร เขาบอกปวดหัว อะไร อ่านหนังสือมากแล้วปวดหัว เขาบอกเพราะซับซ้อนเกินไป ดูหนังสือก็เฉพาะบางประเภท ถ้าหนังสือสับสนสับสนสมัยเราชอบดู เดี่ยวนี้ผมก็ยังดูอยู่ แต่ปรากฏเด็กสมัยนี้ไม่ดู ไปดูหนังรัก หนังสือสนุกสนาน ไม่ต้องคิด นี่คือนิยามที่เปลี่ยนไป ท่านต้องกลับไปดูตรงนี้ สอนให้คนรักการเรียนรู้ การอ่าน การดูสารคดี ไม่ใช่ดูหนังอย่างเดียว ถ้าเราดูต่างประเทศเราจะเห็นว่าเขาเป็นระเบียบเรียบร้อยอย่างไร ก็ชี้ให้เห็นว่า คุณลองเขาเป็นอย่างไร ทำไมเราไม่เอาออกมาฉาย ผมก็ให้ช่อง 5 เขาทำ ก็ไม่ค่อยได้ผลเท่าไร ท่านต้องชี้ให้เห็นว่า นี่คลองเรากับคลองต่างประเทศเทียบดู ท่านอยากให้คลองบ้านเราเป็นอย่างไร นี่เป็นการสอนที่รวดเร็ว อยากให้เป็นแบบนี้หรือ มีแต่ขยะ แต่บ้านเขาสะอาด ไปเกาหลี

แต่ละที เขาพาไปดูคลองเดียวนั้นละ ที่เคยโลโครกสกปรก แล้วเขาพัฒนาจนสะอาด ไปที่ที่ก็พาผมไปดูทุกครั้ง ผมบอกผมไปดูหลายครั้งแล้ว แต่บ้านเรายังทำไม่ได้เลย

การดูงานต้องได้ประโยชน์กลับมาให้ประเทศชาติ

เพราะฉะนั้น ต่อไปนี้ทุกกระทรวงไปดูงานต้องสรุปรายงานผมว่าไปดูแล้วได้อะไรกลับมา ประเทศไทยควรจะต้องทำอะไร ไม่ใช่กลับมาซื้อกระเป๋ามาฝาก ไม่เอา ผมไม่ได้ว่าใคร แต่ต้องได้อะไรกลับมาให้ประเทศ ถ้าเป็นข้าราชการ สมัยก่อนจำได้หลายประเทศมาดูประเทศไทย ดูโครงการตามแนวพระราชดำริ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว วันนี้เราไปดูเขา ผมไม่เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น หรือ Back to the Future หรือเปล่าก็ไม่รู้ ต้องไปกับเขาแล้ว ต้องก้าวกระโดดแล้ว ถ้าเราไม่ก้าวกระโดดทุกเรื่องวันนี้ไปไม่ได้ วันหน้าอีก 3 ปี เศรษฐกิจสู้เขาไม่ได้ ค่าขายก็สู้เขาไม่ได้ ถ้าเราไม่พัฒนาเทคโนโลยี ไม่พัฒนาเครื่องจักร เครื่องมือ กระบวนการต่างๆ เอาแต่ปริมาณอย่างเดียวเหมือนเดิม ไม่ได้ ต้องเพิ่มเทคนิค เพิ่มมูลค่า เพิ่มราคาสินค้า ผลิตในประเทศอย่างไร ตั้งโรงงานในประเทศอย่างไร ให้คนอื่นมาผลิตในประเทศอย่างไร เราจะสร้างโรงงานของเราเองอย่างไร ไม่ใช่มุ่งหวังแต่การลงทุนจากต่างประเทศเพียงอย่างเดียว แล้วการลงทุนเขาก็เอาผลประโยชน์กลับไปทั้งหมด การค้ารถยนต์ ค่าอะไรต่างๆ เราได้แค่นิดหน่อย ได้ภาษีแค่นั้นเอง ต้องสร้างกระบวนการเหล่านี้ให้ได้ เป็นห่วงโซ่การผลิต เห็นพูดกันมากห่วงโซ่ๆ ไม่รู้โซ่พันคอตัวเองหรือเปล่า ห่วงโซ่เอาอะไรมาพันกันอย่างนี้ แล้วให้ไปอย่างนี้ทั้งยวง ไม่ใช่ห่วงโซ่แล้วก็ไม่รู้จะเอาหางโซ่ไปไหน

การบูรณาการเพื่อขับเคลื่อนงาน

ด้านสาธารณสุข ก็ลองดูทั้งในกรุงเทพมหานคร ทั้งในชนบทจะทำกันอย่างไร อย่าทะเลาะเบาะแว้งกันไม่ได้ ต้องสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้ได้ เดินไปให้ได้ คนไทยนี้เก่งทุกคน ผมพูดหลายครั้งแล้ว ถ้า 10 คนนี้เก่ง 10 คน แต่พอคุยกันนานไปนานๆ สักชั่วโมงจะเหลือ 8 คน, 9 คน, 7 คน เพราะไอ้นี้จะเก่งมากขึ้นเรื่อยๆ ที่เก่งน้อยก็จะเริ่มไปแล้ว ก็ไม่เอาด้วย ไม่คุยด้วย มันจะน้อยไปเรื่อยๆ เหลือเก่งคนเดียวสุดท้าย แล้วไม่ได้อะไรขึ้นมา เพราะทำอะไรไม่ได้ ไม่สำเร็จสักอย่าง เพราะตกลงกันไม่ได้ สิ่งสำคัญคือเราต้องประสานกันให้ได้ว่า นำส่วนดีของอันนี้มา นำส่วนดีของอันนั้นมา แล้วมาสอดคล้องกัน ทำตรงนี้ อย่างน้อยก็เกิดขึ้นมาได้ก่อน แล้วเดินไปข้างหน้า และนี่คือผลสำเร็จของพวกเรา ถ้าตามคนคนเดียวไม่มีทางเกิด ถ้าต่างคนต่างมีตัวตนก็ทำอะไรไม่ได้ วันนี้ผมให้ท่านรัฐมนตรี ให้ข้าราชการทุกคนได้เป็นคนทำงาน ผมก็เพียงแค่ขับเคลื่อน ดูแลเขาให้ความเป็นธรรมกับเขา หน้าที่ผมมีหลักๆ แค่นั้น ดูแลผู้ได้บังคับบัญชา ตอบแทนเมื่อเขาทำความดี ลงโทษเมื่อเขาทำความผิด และอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้เป็นไปตามนโยบายตามหลักก็มีแค่นั้น สรุปว่า เรียนจบมาแล้วงานให้ทำให้ได้ก็แล้วกัน จะทำอะไรก็รู้ พูดกันมานานแล้วไม่เห็นทำได้สักที พัฒนาคน แผน 11 ต้องสำเร็จนะครับ แล้วก็ใช้ก้าวกระโดดเลย ท่านเลขาธิการพัฒนาฯ ไปจัดการมา เองง่าย ๆ สิ่งแล้ว ใช้อำนาจในทางสร้างสรรค์

ปัญหาความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้

เรื่องภาคใต้อย่างกังวล เราทำมาตลอด อย่าไปเป็นห่วงว่าทำผิดหรือทำถูก ถ้ามันผิดมันเสียไปนานแล้ววันนี้ก็ยังอยู่ คนเจ็บคนตายก็ทหาร ประชาชนอยู่ก็มีส่วนน้อย พื้นที่ 100 กว่าหมู่บ้าน จากทั้งหมด 2,000 กว่าหมู่บ้าน แต่จะต้องไม่มีการเจ็บและตาย เราเจ็บปวดทุกวัน ผมไม่เจ็บปวดหรอก ลูกน้องเขายังทำงานให้อยู่ส่งเขาไปเขาก็ไปทำ ไม่ใช่เราไม่เก่ง เราไม่ได้ไปรบกับใคร เราบังคับใช้กฎหมาย เราเป็นเป้าหมายในทางเปิด และเราไม่ต้องการให้ประเทศอื่นๆ มาเกี่ยวข้องกับเรามากนัก เพราะมีกลไกของมันอยู่ มีกฎหมาย UN กฎหมายอัยการศึกษามากไปหมด อย่าพูดกันเรื่อยเปื่อยไปเรื่อย ๆ จะทำให้เราเสียโอกาส ก็ต้องว่าไปนี่เป็นเรื่องของความเชื่อมั่น อัตลักษณ์ เราก็ดูแลอยู่แล้ว ทั้งทางด้านความมั่นคง ด้านการพัฒนา การพัฒนาจะได้เข้า พอจ้างทำ

โน่นทำนี่ก็ไม่มีคนกล้าทำ ทหารก็ต้องทำ ทำถนนหนทาง ทหารเขามีน้อยก็ทำได้ต้องใช้เวลา ใจเย็นๆ นิดหนึ่ง ผมไม่สบายใจเรื่องนี้ อย่างไรก็ตามก็เป็นวาระอยู่แล้ว

ปัญหาด้านแรงงานของประเทศไทย

เห็นสภาพพัฒนาฯ เขียนมามีแต่การศึกษามาก เป็นห่วงนะ ท่านปลัดฯ ไม่ได้ว่าอะไรท่าน ผมโดน Comment อยู่เรื่อยๆ รายการคืนความสุขทำไมต้องพูดเรื่องกระทรวงศึกษาธิการมากจังเลย ก็เป็นห่วง ผล O-NET PAT อะไรต่างๆ เหล่านี้ไปว่ามาว่าเหมาะสมอย่างไรแค่นั้น ต้องทำ 2 อย่างคือ 1.ปูพื้นฐานคนให้ได้ 2. คัดกรองขึ้นมา แต่อย่าใช้คัดกรองนำคนออก คัดกรองให้คนเข้าระบบการศึกษา คำว่าคัดกรอง ส่วนใหญ่ไปคัดออก สอบไม่ผ่าน แล้วถามว่าไม่ผ่านแล้วจะให้เขาทำอะไร ถ้าไปเรียนอย่างไร ไปเลือกเรียนอย่างอื่นได้ไหม ไปดูเขาตรงนั้น การที่คนออกนอกกระบบศึกษา ไม่ดีเลย ความคิดพื้นฐานเขาไม่ได้

ผลิตคนให้ตรงความต้องการของตลาด อาชีวะทำอะไร มหาวิทยาลัยราชภัฏมีตรงนี้อยู่บ้างหรือไม่ ผมเชื่อว่า น่าจะเป็นแหล่งผลิตนิสิต นักศึกษาและต่อยอดให้ไปทำงานได้เลย เช่น เตรียมการรองรับ AEC ไปทำ อาชีพโน้นอาชีพนี้ เป็นโพร์แมนได้หรือไม่ เป็นฝ่ายบัญชีของบริษัทได้หรือไม่ กำลังคนตรงนี้ขาดแน่นอน เขาเปิดบริษัทกันมากมาย แล้วรับคนต่างชาติ คนไทยไม่มีไปทำงานบริษัทเหล่านี้ เพราะฉะนั้นลองดูซิว่า ให้เขาเรียนพูดภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้าน ภาษาจีน ภาษาเหล่านี้ ได้หรือไม่ อยากให้เน้นไปอย่างนั้น ถ้าเน้นคนจบปริญญาอย่างเดียว ก็ตังงานเหมือนเดิม เขาก็ไม่รับไปทำงานอีก ผมไม่ได้ว่าท่านเลยนะ เพียงแต่ท่านต้องปรับวิธีการสอนหรือหลักสูตรอะไรใหม่ใหม่ จะต่อยอดกันอย่างไร ผมไม่รู้ จบปริญญาเสร็จแล้วต่อยอดอีกสักหน่อยหนึ่ง ตั้งขึ้นบัญชีไว้ว่า บริษัทไหนที่ต้องการอาชีพอะไร ซึ่งปัญหาสำคัญประการหนึ่งของการทำงานของบ้านเราวันนี้คือ ฐานข้อมูลไม่ตรงกัน ไม่ทันสมัย ไม่รวมศูนย์ ทุกคนมีกฎหมายหมด นี่ข้อนี้นี้ไม่ได้ ติดเป็นเรื่องราวการแล้วจะนำข้อมูลตรงไหนมาทำงาน ต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกันให้ได้ระดับหนึ่ง เรื่องลับก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง

การบริหารจัดการแรงงานรองรับประชาคมอาเซียน แรงงานที่มีคุณภาพ ไม่มีคุณภาพ ไปแยกให้ออก แรงงานประจำวัน เข้าไปเย็นกลับทำอย่างไรกับเขา ไม่ให้เข้ามาข้างใน ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมตามแนวชายแดนได้หรือไม่ ผมให้นโยบายกระทรวงการคลังไปแล้ว ตั้งในพื้นที่ชนบท พื้นที่ทางไกลแต่ต้องดูสาธารณูปโภคพื้นฐานเขาด้วย ในที่ลักลอบเข้ามาก็ไปตั้งที่โน่น คนไทยก็ทำ คนต่างชาติก็ทำ เข้ามาเย็นกลับก็รักกันรักชาติด้วยกันไม่ทะเลาะเบาะแว้ง ไม่เข้ามาพื้นที่ตอนใน ถ้าเข้ามาตอนในก็มีระบบคัดกรอง มีวิชาความรู้ มีการพัฒนาฝีมือแรงงาน จึงจะให้เข้ามา วันนี้คนไทยไม่ชอบทำงานใช้แรงงาน ชอบทำงานง่ายๆ ที่ลงทุนเร็วๆ ได้ไวๆ เป็นนักร้อง ดารา นักแสดง ซึ่งในระยะยาวไม่มั่นคง ผากไว้ด้วยแล้วกัน แรงงานมีฝีมืออาจจะไหลออกจากประเทศไทยไปสู่ประเทศอาเซียน แล้วเราจะได้แรงงานระดับล่างเข้ามาเมืองไทย เพราะตอนนี้ใช้แรงงานต่างชาติเกือบหมด พี่เลี้ยงเด็ก ทำกับข้าว อะไรเหล่านี้คนไทยไม่ทำหมดแล้ว อาชีพที่สงวนไว้ให้คนไทยอะไรนะครับ ช่างตัดผม จะมีหมุนเวียนช่างตัดผมเราไปต่างประเทศบ้างหรือไม่ ฉะนั้นทุกอย่างต้องปรับให้ทันสมัย ทันกับสถานการณ์ในวันนี้

บ้านเราได้เปรียบเขาการบริการด้านสุขภาพ คือ นวดสุขภาพ นวดสปา สถานที่ท่องเที่ยวมากมาย คนมาประเทศไทยเขาชอบตรงไหนใครรู้บ้าง เอาเรื่องดีก่อนนะ เรื่องดี เขามาเพราะประเทศไทยมีอยู่ 4 ภาค ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออก ทั้ง 4 ภาค มีลักษณะคนละอย่าง วัฒนธรรมคนละแบบ เขามาประเทศเดียวเขาได้ 4 อย่าง ไปเหนือแบบหนึ่ง ไปใต้อีกแบบหนึ่ง ไปตะวันตก ตะวันออก ไม่เหมือนกัน ถ้าเราไปต่างประเทศเหมือนกันหมด เพราะบรรยากาศอากาศหนาวเย็น ๆ สวยงาม ตึกรามบ้านช่องเหมือนกันหมดทุกอย่าง ทำยสุดไม่รู้จะทำอะไร ซ้อมกระเป๋าทองแพ่งเล่นดีกว่า ไม่รู้ทำอะไร มันเบื่อ ประเทศไทยนั้นไม่เบื่อหรอก แต่ทำอย่างไรเราจะให้เกิดความปลอดภัย ดูแลชีวิตและทรัพย์สินเขาให้ได้ และอย่าไปหลอกลวงเขา โกง

จะอย่างไรจึงจะควบคุมให้ได้ มีมาตรฐานอย่างไร เรื่องการรวมตัวของประชาคมอาเซียนเป็นเรื่องสำคัญ เดี่ยวบายนีเป็นการบ้านทุกกลุ่มไปคิดด้วยว่า ประชาคมอาเซียนจะทำอะไร AEC จะทำอะไรเตรียมคนอย่างไรให้ทัน เหลือเวลาอีกประมาณหนึ่งปี ประมาณปีหน้าสิ้นเดือนธันวาคม เขาจะเคลื่อนย้ายทรัพยากรมาแล้ว

เด็กเขียนหนังสือไม่สวย สรุปลความไม่เป็น

วันนี้อีกอันหนึ่งที่บอกคือ เด็กปัจจุบันนี้เขียนหนังสือคัดลายมือไม่เป็น สมัยก่อนเราคัดเอง เขียนโจทย์มาแล้วเราเขียนลายมือเรา วันนี้มีตัวประให้เขียนตามนั้น ถ้าเขียนไม่ตรงตามนั้นไม่ได้คะแนน ไม่รู้วิธีการถูกหรือผิด ลายมือเหมือนกันหมดหรือไม่ ผมก็ไม่รู้จุดประสงค์คืออะไร ทำให้เด็กเราเขียนยากกว่าจะเขียนได้ ให้เด็กได้คิดได้สร้างสรรค์บ้าง ได้เรียนรู้บ้าง ตำราหนังสือวันนี้ฟรี แต่ปรากฏว่า ให้น้องไม่ได้เพราะต้องเขียนตอบในนั้นแล้วส่งครู สุดท้ายก็จบ ไปดูมาว่าจะทำอะไร ไปดูระบบการพิมพ์การอะไรต่างๆ มาให้ทันสมัย ถ้าเป็นหนังสือหลักจะได้ติดตัวเอาไว้ แล้วส่งน้องได้พ่อแม่ไม่ต้องเป็นภาระ นี่คือหลักการทั้งหมดต้องรู้อย่างนี้ อยากจะสอนอะไรเพิ่มเติมก็ทำเป็นซีท เป็นตำราเสริมให้ครูสภาพพิมพ์ออกมา ถ้าทำอย่างนั้นได้คนก็จะมีพื้นฐานขั้นต้นก่อนทุกคน ถ้าเริ่มพื้นฐานให้เขาไม่ได้ ไปอย่างอื่นก็ไปไม่ได้ วันนี้เด็กเขียนหนังสือไม่ได้เพราะอะไร เพราะว่าใช้คอมพิวเตอร์หมด เร็วกว่าเขียนหนังสืออีก เพราะกดปุ่มเอา เขียนตัวหนังสือเป็นแต่เขียนไม่สวย และเขียนช้า คิดในใจควรจะมีอีกไหม เรียงความ สรุปลความ ย่อความ ควรจะมีไหม ถ้าท่านบอกว่าเวลาเรียนมันเกินอยู่แล้ว ท่านก็จัดให้เป็นวิชาช่วยได้ไหม

ผลกระทบจากสังคมผู้สูงอายุ

สังคมสูงอายุปีนี้สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ เพราะว่าโลกแข็งแรง การดูแลร่างกายดีขึ้น สาธารณสุขดีขึ้น คนจะมีอายุยืนมากขึ้น แต่อยู่อย่างโดดเดี่ยว ถ้าอายุยืนมากขึ้นแล้วมีความสุขก็ดี แต่เขาบอกว่าวันนี้คนไทยอายุยืนมากขึ้นก็จริง แต่ส่วนใหญ่เป็นคนจนรายได้น้อย เพราะฉะนั้นเขาจะอยู่แบบยากจน โดดเดี่ยว ลูกหลานก็ไม่ได้เลี้ยง เห็นไหมในทีวี ต้องไปเดินขายของ เราต้องไปช่วยเขา ไม่น่าจะมีคนเหล่านี้อยู่อีกแล้วในบ้านเรา ผากระด้วยนะครับ

ความต้องการของแรงงานในวันนี้ ถ้าเราสามารถเพิ่มผลิตภาพแรงงานได้อย่างน้อยร้อยละ 15 ภายในปี 2565 เราจะต้องการแรงงานภาพรวมลดลงเหลือ 42 ล้านคน ใกล้เคียงกับกำลังแรงงานที่มีอยู่ในขณะนั้น แต่ทุกวันนี้คนถึงเวลาร่างงานเข้ามาทำงานโรงงาน ถึงเวลาไรนาก็กลับไปทำนา เพราะฉะนั้นทำอย่างไรให้เขามีรายได้ ถ้าไปมองชาวนาที่อยู่ต่างจังหวัดเขาออข้าวออฝนตค บางคนปลูกข้าว 4 ครั้ง นี่กว่ารวย แต่ปลูก 4 ครั้งตาย 3 ครั้งได้ข้าวครั้งเดียว แล้วอยู่ไหนอย่างนั้น หรือไปปลูกในพื้นที่ไม่มีน้ำ อยู่บนกระบบสาธารณูปโภคให้ปลูกข้าวก็ตายอยู่แบบนี้ เสียประกันภัยข้าว อะไรต่างๆ ขดเซยเยียวยามากมายไปหมด ทำอย่างไรเขาจะเปลี่ยนอาชีพเป็นอย่างอื่น ไปปลูกอย่างอื่นได้ไหม ก็ต้องชักจูงเขามา แต่ต้องดูแลเขาไม่ให้เขาไม่มีเงินใช้ ถ้าเขาบอกว่าพืชจะออกผล กว่าข้าวจะเก็บเกี่ยวได้ระหว่างนั้น 4-5-6 เดือน เขาจะทำอะไรกิน เอาเงินจากที่ไหน ลูกหลานก็ไม่มี นั่นละไปดูต่อตรงนั้น ดูให้ต่อกัน แต่ถ้าสมมติเขาทำไรทำนาแล้วมีโรงงานกระจัดกระจายไปทั่ว ลูกหลานในครอบครัว 5 คน ไปทำงานนี้ 2 คน วันละ 300 บาท 2 คน 600 ที่เหลือก็รอข้าวออผล พ่อแม่ก็ดูแลได้ ลูกไปทำงานโรงงานเอาเงินมาเลี้ยงพ่อแม่ แล้วพ่อข้าวออกก็เสริมกันต่อ ทุกกระทรวงต้องทำแบบนี้เสริมกันไปครับ คนแก่โดดเดี่ยว เราจะเป็นหรือเปล่า คนไทยจะแก่ก่อนรวย ต้องช่วยกันคิดว่าจะทำอย่างไรไม่ทอดทิ้งกันนะครับ

ค่านิยมคนไทย 12 ประการ

เรื่องค่านิยม ผมขออนุญาตไปละลาบละลั้งไปแก้ไขเพิ่มเติมจากอดีต สมัยอดีตนายกรัฐมนตรีท่านจอมพล ป. พิบูลย์สงคราม 10 ประการ วันนี้ผมเป็น 12 ประการไป เพราะผมปรับให้ทันสมัยทันสมัยน้อยแค่นั้นเอง อันเก่าไม่ยกเลิกอะไรทั้งสิ้น วันนี้มีเอาไปติดประกาศด้วยนะ เอาใจติดค่านิยม 12 ประการให้ เอรูบผมไปติด ผมบอกไม่ติดรูปผมได้ไหม ก็เอาจนได้ ค่านิยม 12 ประการมีรูปผมยืนเท่อยู่ แล้วถ้าทำไม่ได้ผมก็โดนอีกน่าจะเอรูบเด็กๆ ติดให้ดูดี

ปัญหาเรื่องความเหลื่อมล้ำและความเป็นเมือง

ความเหลื่อมล้ำ ล้าทุกอย่าง เหลื่อมทุกอย่าง ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม กำลังทำอยู่ทั้งหมด ความเป็นเมือง สังคมสิ่งแวดล้อม เรื่องผังเมืองเดี๋ยวท่านรัฐมนตรีกำลังทำอยู่ครับ ผังเมืองจะต่ออายุ หมดอายุ ทำใหม่อะไรอย่างไร ประเทศไทยต้องมีระเบียบ มีระบบแล้ว จะทำอย่างไรให้ขยายเมืองได้ในอนาคต ตีกรอบกันอย่างไร ถนน ผมเคยพูดหลายที่แล้ว ตำราฝรั่งเขาบอก ถ้าถามถึงบ้านเพื่อนจะไปงานอยู่ที่ไหน Go Straight Ahead. Turn to the Right, to the Left. ใช้ไหม พอมามองไทยอ่านแผนที่ งบกลับบ้านไปทุกที ฝรั่งเห็นไหมยืนข้างถนนหัวชนกัน อะไรไปอย่างไร เพราะในแผนที่นั้นเลี้ยวหมด ไม่มีตรง ๆ มีไม่ได้ เพราะผังเมืองเราไม่ได้จัดมาอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเมืองเก่าก็คือเมืองเก่า ก็สร้างมาอย่างนี้เป็นธรรมชาติ เหมือนเมืองหลวงของเกาหลีเขาเป็นอย่างนั้นใช้ไหมครับ แต่พอข้ามแม่น้ำมา เขตผังใหม่ทั้งหมด ทำไมเราไม่ทำแบบนั้น สายเกินไปหรือเปล่าไม่รู้ ถ้าตีผังได้ก็จะเป็นสัดส่วนของพื้นที่เหมาะสม ตรงไหนเป็นเมือง ตรงไหนเป็นพักผ่อน ตรงไหนท่องเที่ยว อะไรทำนองนี้ ค่าขาย ต้องจัดระเบียบ ทุกจังหวัดต้องทำแบบนี้ ต้องมีพื้นที่ขยายเขตเมืองต่อไป เพราะวันหน้าต้องใหญ่โตกว่านี้ ถ้าเราไม่ตีกรอบนี้ การใช้ที่ดินก็ไม่เท่าเทียมกัน ถ้าทุกคนรู้อนาคต เราเป็นรัฐบาลเราไม่กีดกันเรื่องพวกนี้เลย เพราะเราไม่มีผลประโยชน์ตรงนั้น นั่นคือสิ่งที่ผมต้องการ วันนี้ขอให้เชื่อมั่นว่าเราจะทำ แต่ยาก ผมรู้ว่ายาก ต้องมีการคัดค้านตรงโน้นตรงนี้มากมายไปหมด หลายคนมีที่มาก ก็ต้องทำต้องเสียสละกัน หรือใครไม่อยากให้หมู่บ้านเมืองอนาคตเป็นอย่างนั้น ลูกหลานเราสบายมีความสุข ปลอดภัยดูแลชีวิตทรัพย์สินได้ ติดไฟติดอะไรต่าง ๆ ให้สว่างไสว ตอนนี้รัฐบาลสั่งรัฐมนตรีมหาดไทย รัฐมนตรีกลาโหม และ กทม. จะติดไฟทั้งหมดทั่วกรุงเทพฯ ในจุดที่เสี่ยงภัย ติดไฟให้สว่างขึ้นเท่านั้นเอง ใช้งบประมาณส่วนหนึ่งก็แรงทำให้ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวก็มีมัมมิด มีตรอก ซอก ซอย กำลังทำอยู่ พอทำเสร็จเดี๋ยวก็มีคนมายิงหลอดไฟแตกอีก ไม่รู้จะอย่างไร อีกหน่วยแบ่งบริษัทได้ไหมครับรับผิดชอบช่วยกัน เฉลี่ยดูแลหน่อย ให้ภาคเอกชนมาร่วมในการประชุม กรอ. ภาคเอกชนขอรัฐอย่างโน้นอย่างนี้ ผมบอกว่าเอกชนต้องช่วยรัฐบ้าง บริษัททำหลอดไฟฟ้าบริจาคไฟมาติดได้ไหม รับผิดชอบเป็นพื้นที่ได้ไหม ช่วยกันเติมให้หน่อย หลอดไปขาดเมื่อไรมาเปลี่ยน ขอความร่วมมือระหว่างกันอย่างนี้ได้ไหม ต้องช่วยกันนะ คนไทยต้องช่วยกัน

การวัดความสุขของคนไทย

ท้ายที่สุดคือเรื่องที่เรามุ่งหวังการพัฒนาประเทศไปสู่ความสุข ความสุขวัดจากอะไร วัดจากรอยยิ้ม วัดจากอยู่ดีกินดี เงินในพื้นที่มีค่าใช้จ่ายมากขึ้น วันนี้คนไม่มีเงินใช้จ่าย ใช้จ่ายได้น้อย เดี่ยวรอเงินของรัฐลงไปก่อนให้เกิดการหมุนเวียน เพราะฉะนั้นต้องอดทนนะ อย่าโทษแต่ผมโทษแต่รัฐบาล ผมรับผิดชอบอยู่แล้ว เพราะจะเข้ามาแก้ วันนี้เพิ่งเกิดขึ้น เราต้องแก้ ปัญหาบางอย่างสะสมมาตั้งนานแล้ว แก้ววันเดียวไม่ได้ ระบบเป็นอย่างนั้น ไม่ใช่เงินเข้ามากระเป๋าชวา กระเป๋าซ้าย นายกฯ แจกให้ใคร ผมไม่ทำอย่างนั้น ไม่เคยให้ ต้องให้เป็นระบบเป็น Package ไปครับ

เพราะฉะนั้นดัชนีเรื่องเหล่านี้ไปปรับให้ทันสมัยขึ้น ดัชนี ตัวชี้วัด ทั้งคน ทั้งผลสัมฤทธิ์งานต่าง ๆ ต้องมีตัวเกณฑ์ชี้วัด KPI ส่วนใหญ่ทำเฉพาะสำหรับคนเพื่อจะแต่งตั้งเพื่ออะไรต่างๆ ผมถามว่าต่อไปต้องมีตัวชี้วัดของหน่วยงานด้วย งานมีผลสัมฤทธิ์ใหม่ มีแค่ 5 ข้อพอ สัมฤทธิ์ ทำได้เกิดผลประโยชน์อะไรบ้าง ประชาชนพึงพอใจไหม โปร่งใส อะไรทำนองนี้ นั่นคือหน่วยงานที่ต้องวัดอย่างนั้น ถ้าไม่มี ยุบลงไป ได้ไหมไม่รู้ ถ้าหน่วยงานทำไม่ดีก็ยุบ ปิดไปเลย เห็นด้วยไหม เห็นด้วยอยู่แล้ว ถ้าพูดแรงๆ อย่างนี้ชอบ แล้วก็โดนถล่มทุกที บางอย่างผมพูดเล่นพูดจริง ต้องจับๆ ไว้ด้วยนะสื่อ พูดเล่นก็เอาไปพูดจริง พูดจริงก็เอาไปพูดเล่น ไม่เข้าใจ กลับกันนะ สงสัย

ประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตัวเอง อ่านหนังสือ ดูทีวีสารคดีต่างประเทศในประเทศ แล้วก็ปัญหาการบริหารจัดการ บ้านเรายังขาดการบริหารจัดการที่ดี ทำอย่างไรจะสอดคล้องต่อเนื่องเชื่อมโยง เป็นเอกภาพ บูรณาการ บูรณาการคือการบูรณะแล้วทำใหม่ ไม่ใช่บูรณาการคือเอาหัวมาชนกันประสานงาน นั่นเรียกประสานงาน การบูรณาการคือทำใหม่ เรื่องงานเดียวกัน เรื่องน้ำบริหารจัดการน้ำ เอามาทุกกระทรวงมานั่งเอางบประมาณมาดู แล้วนั่งคุยกันว่าจะทำอะไร 1-2-3 นั่นต้องเป็นแบบนี้ การบริหารจัดการน้ำไม่ใช่มีคณะกรรมการขึ้นมาทำแล้วก็ไปชี้ทำโน่นนี่ ไม่ใช่ ทุกกระทรวงต้องทำแบบนี้ ถ้าใช้งบประมาณประจำปีไม่ได้จะขอกู้ ก็ต้องไปดูว่าฐานะพอเพียงไหม ใครจะลงทุนร่วม เป็นอย่างนี้คืออย่างนี้ ไม่ได้คิดแบบผลประโยชน์อะไรทั้งสิ้นเลย ประเทศไทยยังขาดการคิดถึง How ไม่รู้จะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นอะไรที่เป็นความดี อะไรที่เป็นสิ่งที่เป็คุณธรรม จริยธรรม ต้องช่วยกัน เผื่อแผ่แบ่งปัน มีความปรารถนาดีให้ผู้อื่น ลดตัวตนลงไปบ้างนะครับ

เพราะฉะนั้นสรุปว่าผมขอย้ำว่าการพัฒนาคนมีความสำคัญ พุดมาแล้วทั้งหมด รัฐบาลให้ความสำคัญร่วมกันแสดงความคิดเห็นในช่วงบ่ายนี้ ขอโทษที่ใช้เวลามากเกินไปนิดหนึ่ง เป็นความตั้งใจอยากจะพูดอยากจะคุยให้พวกเราได้รู้จักตัวตนซึ่งกันและกันว่า ผมคือตัวแทนหน้าตาของรัฐบาลเหมือนกัน ท่านรัฐมนตรีทุกคน ท่านรองนายกรัฐมนตรีทุกคนคือหน้าตาของรัฐบาล เพราะฉะนั้นถ้าเราให้เกียรติซึ่งกันและกัน เราพูดคุยหาช่องทางที่ถูกต้องเข้าหากัน ผมว่าประเทศเดินไปได้ อย่างจะต้องมาทะเลาะเบาะแว้งกันอีกเลย ผมไม่ได้มาทะเลาะกับใครทั้งสิ้น ขอให้เริ่มดำเนินการให้ได้โดยเร็ว ขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ให้ลุล่วง แล้วก็นำประเทศชาติไปสู่อนาคต แผนฯ 12 - 13 ต้องเดินอย่างนี้ วันหน้าเราต้องรู้อนาคตว่าประเทศไทยจะเป็นอะไร เป็นอย่างไร คนไทยจะเป็นอย่างไร ต้องมองแผนถึงอีก 2 แผนคือ 10 ปีข้างหน้าด้วย เพราะฉะนั้นอยู่ที่พวกเราทุกคนแล้ว ลูกหลานจะอยู่เย็นเป็นสุขก็เพราะพวกเราจะคิดไว้ให้เขา แล้ววันหน้าเขาก็ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้ ผมไม่ถือว่าทุกอย่างเป็นข้อยุติอยู่แล้ว บัดนี้ได้เวลาอันสมควรแล้ว ผมขอเปิดการประชุมประจำปี 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง การพัฒนาคนเพื่ออนาคตประเทศไทย ขออำนาจพรให้การประชุมประสบความสำเร็จ ตั้งใจทุกประการ ถ้าผมพูดอะไรหนักนิดเบาหน่อยก็ขอโทษด้วยนะครับ อย่าให้เป็นประเด็นอีกเลย ผมตั้งใจดีในการทำหน้าที่ทุกประการทุกอย่าง และด้วยความรักชาติ รักแผ่นดินเหมือนพวกเราทุกคน เหมือนคนไทยทุกคนครับ

ขอขอบคุณ สวัสดิ์ศรีครับ